

V rukou němého prozaika

Nečekj, že je ti vše lito
když vím, že není
/nejhezčí vzpomínky uměly v zapomnění/

chci prominout..

Shazuješ před liskou vše, co nám zbylo
/všechny ty nenucené chvíle/
ani nevím, co ti dnes prozradilo
vzdálenost od tebe je delší než mále

utkám

Laska je slepá a já s ní
v mracích se skrývají naděje
nevyslovených, promlčených a zoufalých
přání, na kterých vlastně nesejde

lže?

Nechci být majetkem dvojslovné vřety
vepsané jednoduše někam
ty možná nejsi zas až tak velkolepá
a já tu zbytečně na Lsku čekám

jsem jen něco, co zbylo na seznamu
/v rukou němého prozaika
bez chuti do života/

tvou lisku nepůjžím
sám vš, že je to křivka
znova a znova odpovídam
'jdi už pryč'
*

odcház?

a já křivím